

« Ταξίδι στο κέντρο της γης»

του Ι. Βερν

...Ο καθηγητής ορυκτολογίας Ότο Λίντενμπροκ, ο ανιψιός του Άξελ και ο Ισλανδός οδηγός τους Χανς βρίσκονται μπροστά σε ένα αδιέξοδο...

Το νερό που είχαμε, δε μπορούσε να βαστάξει περισσότερο από τρεις μέρες. Και δεν είχαμε πολλές ελπίδες να συναντήσουμε εδώ καμιά πηγή. Φάγαμε στενοχωρημένοι το βράδυ, ήπιαμε μια γουλιά νερό, και κοιμηθήκαμε. Πρωί-πρωί αρχίσαμε πάλι τη πορεία. Η γαλαρία εξακολουθούσε να προχωρεί απέραντη. Περπατούσαμε αμίλητοι, σαν τον Χάνς. Ο δρόμος τώρα δεν ανέβαινε, μου φαινόταν, κάποτε μάλιστα σα να κατέβαινε. Δυστυχώς όμως τα στρώματα εξακολουθούσαν να είναι πάντα τα ίδια. Το ηλεκτρικό φως έκανε ν' αστράφτουν λαμπρά τα πολύχρωμα

μάρμαρα, που τώρα συναντούσαμε. Στα περισσότερα αυτά μάρμαρα, διακρίναμε ίχνη πρωτόγονων ζώων, βλέπαμε όμως και τελειότερα ζώα, κάποτε μάλιστα και ψάρια απολιθωμένα και πρωτόγονα ερπετά.

Ήταν φανερό πως ανεβαίναμε την κλίμακα των ζώων, πού ο άνθρωπος βρίσκεται στην κορυφή της. Μα ο καθηγητής προχωρούσε αδιάφορος, σα να μην έβλεπε. Περίμενε δυο πράγματα: ή να βρει ένα πηγάδι κάθετο και να μπορέσουμε να κατέβουμε, ή να συναντήσουμε κανένα ανυπέρβλητο εμπόδιο, πού να μας κλείνει το δρόμο. Έφτασε όμως το βράδυ, χωρίς να πραγματοποιηθεί καμία από τις ελπίδες αυτές.

Η δίψα άρχισε να μας τυραννά. Την Παρασκευή, το μικρό μας караβάνι χώθηκε πάλι μέσα στις λοξές διαδρομές της γαλαρίας.

Ύστερα από δεκάωρη πορεία, παρατήρησα πως ή αντανάκλαση των ηλεκτρικών φαναριών μας, στα τοιχώματα, λιγόστευε καταπληκτικά. Δεν περνούσαμε πια μέσα από μάρμαρα κι ασβεστόλιθους, μα από κάποια αλλά μαύρα τοιχώματα.

-Ανθρακωρυχείο! φώναξα.

— Ανθρακωρυχείο χωρίς ανθρακωρύχους !
αποκρίθηκε ο θεός μου.

— Ε, ποιος ξέρει...

- Εγώ ξέρω! αποκρίθηκε ο καθηγητής, με ξερό τόνο. Είμαι βέβαιος πως η γαλαρία αυτή ανάμεσα στα κάρβουνα, δεν έγινε από ανθρώπινα χέρια. Μα

οπωσδήποτε δε με ενδιαφέρει. Είναι η ώρα να δειπνήσουμε!

Μετά το δείπνο, οι δυο μου σύντροφοι ξάπλωσαν, τυλίχτηκαν στις κουβέρτες τους και βυθίστηκαν αμέσως στον ύπνο. Εγώ όμως δεν μπόρεσα να κοιμηθώ, και μετρούσα τις ώρες ίσαμε να ξημερώσει.

Το Σάββατο το πρωί, ξεκινήσαμε πάλι. Ύστερα από είκοσι λεπτά φθάναμε σ' ένα μεγάλο κοίλωμα. Παραδέχτηκα τότε πως χέρι ανθρώπου δε μπορούσε να σκάψει αυτά τα κάρβουνα. Από πάνω ο θόλος δεν ήταν καθόλου στερεός, κι ήταν θαύμα πως μπορούσε ακόμα να κρατιέται.

Παρ' όλες τις θεωρίες του καθηγητή, σκεφτόμουνα ότι για να υπάρχουν κάρβουνα σε τόσο βάθος, ασφαλώς τρομακτική φωτιά έκαιγε μέσα στα σπλάχνα της γης. Ή επίδραση της θερμότητας αυτής γινόταν αισθητή ίσαμε τη φλούδα της γης. Τα φυτά, πού δεν τα ζωογονούσαν οι ευεργετικές ακτίνες του ήλιου, δεν είχαν τότε μήτε άνθη, μήτε μυρωδιά. Οι ρίζες τους όμως αντλούσαν μεγάλη δύναμη από τα θερμά στρώματα της σφαίρας. Δέντρα υπήρχαν λίγα, βλάσταιναν όμως τεράστια χόρτα, γιγάντια ρείκια, κι ακριβώς από αυτή την πλουσιότατη φυτεία σχηματίστηκαν οι γαιάνθρακες.

Όλες αυτές τις σκέψεις τις έκανα μόνος μου, την ώρα που κοίταζα τα απέραντα πλούτη του ανθρακωρυχείου, όπου μας έριξε η τύχη. Πιθανότατα, ποτέ οι άνθρωποι δε θα κατεβούν ίσαμε εδώ κάτω, και δε θα εκμεταλλευτούν αυτόν τον πλούτο!

-- Εμπρός! φώναξε ο Θεός μου.

Εξακολουθήσαμε πάλι την πορεία. Εγώ λησμονούσα κάπως τους κόπους, γιατί χανόμουν σε γεωλογικές ονειροπολήσεις. Η πορεία μας στο ανθρακωρυχείο βάσταξε ίσαμε το βράδυ. Με δυσκολία κρατούσε ό Θεός μου το θυμό του, βλέποντας πως ο δρόμος προχωρούσε διαρκώς οριζόντια. Το σκοτάδι ήταν τόσο βαθύ, πού δεν μπορούσαμε να το διαπεράσουμε μακριά με το ηλεκτρικό φως, και να δούμε πως προχωρά ό δρόμος. Είχα πια απελπιστεί πως δε θα τελείωνε ποτέ, όταν έξαφνα, στις έξι το βράδυ, ένας αδιαπέραστος τοίχος παρουσιάστηκε μπροστά μας. Δεξιά, αριστερά, πάνω, κάτω, πουθενά διέξοδος! Φτάσαμε στο τέλος της γαλαρίας!...

1. Ποιοι είναι οι κύριοι χαρακτήρες στο απόσπασμα;

- a. Ο καθηγητής Λίντενμπροκ, ο Άξελ και ο Χανς
- b. Ο Ιούλιος Βερν και ο εκδότης του
- c. Τρεις ανθρακωρύχοι
- d. Ο καθηγητής και δύο φοιτητές του

2. Ποιο ήταν το κύριο πρόβλημα που αντιμετώπιζαν οι εξερευνητές;

- a. Έλλειψη τροφής
- b. Έλλειψη νερού
- c. Υπερβολική ζέστη
- d. Επικίνδυνα ζώα

3. Τι είδους πετρώματα συνάντησαν αρχικά στη διαδρομή τους;

- a. Γρανίτη
- b. Ασβεστόλιθο
- c. Πολύχρωμα μάρμαρα
- d. Ηφαιστειακή λάβα

4. Τι παρατήρησαν στα περισσότερα μάρμαρα που συνάντησαν;

- a. Κρυστάλλους
- b. Ίχνη πρωτόγονων ζώων
- c. Χρυσό
- d. Αρχαία γραφή

5. Τι περίμενε να βρει ο καθηγητής;

- a. Έναν θησαυρό
- b. Μια έξοδο στην επιφάνεια
- c. Ένα πηγάδι κάθετο ή ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο
- d. Ζωντανά προϊστορικά ζώα

6. Τι παρατήρησε ο αφηγητής σχετικά με το φως των φαναριών τους;

- a. Έγινε πιο έντονο
- b. Άλλαξε χρώμα
- c. Η αντανάκλασή του λιγόστευε
- d. Τρεμόπαιζε συνεχώς

7. Τι είδους περιβάλλον ανακάλυψαν μετά τα μάρμαρα;

- a. Ένα ανθρακωρυχείο
- b. Μια υπόγεια λίμνη
- c. Ένα ηφαίστειο
- d. Μια κρυστάλλινη σπηλιά

8. Πώς εξηγεί ο αφηγητής την ύπαρξη άνθρακα σε τόσο μεγάλο βάθος;

- a. Από ανθρώπινη εξόρυξη
- b. Από μια τρομακτική φωτιά στα σπλάχνα της γης
- c. Από φυσική διάβρωση
- d. Από εξωγήινη δραστηριότητα

9. Τι είδους βλάστηση πιστεύει ο αφηγητής ότι δημιούργησε τους γαιάνθρακες;

- a. Μικροσκοπικά φύκια
- b. Τεράστια δέντρα
- c. Γιγάντια χόρτα και ρείκια
- d. Υποθαλάσσια φυτά

10. Πώς τελειώνει το ταξίδι τους στο απόσπασμα;

- a. Βρίσκουν μια έξοδο στην επιφάνεια
- b. Συναντούν άλλους εξερευνητές
- c. Φτάνουν σε έναν αδιαπέραστο τοίχο
- d. Ανακαλύπτουν μια αρχαία πόλη

Answer Key (Always review AI generated answers for accuracy - Math is more likely to be inaccurate)

- 1. a
- 2. b
- 3. c
- 4. b
- 5. c
- 6. c
- 7. a
- 8. b
- 9. c
- 10. c